

‘Paspoort innemen van jihadstrijders’

Van een verslaggever

DEN HAAG – Jonge moslims raken misschien hun Nederlandse paspoort kwijt als ze naar het buitenland willen gaan om voor de jihad te vechten. Een ruime meerderheid in de Tweede Kamer wil dit zo ontmoedigen.

Minister Ivo Opstelten (Veiligheid en Justitie) onderzoekt die mogelijkheid, nu steeds meer jongeren van Marokkaanse of Turkse afkomst als jihadstrijder naar Syrië of landen in Afrika reizen om tegen regimes of buitenlandse militairen te vechten.

Ongeveer honderd Nederlanders zijn inmiddels afgereisd, meldde de Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding en Veiligheid onlangs. Twee van hen zouden deze week zijn omgekomen in de burgeroorlog in Syrië.

In Delft verruilden zo'n 20 tot 25 jongeren de probleemwijk Buitenhof voor Syrië. Mourad Massali overleefde de strijd aldaar niet. Volgens bekenden van Mourad is ook een goede vriend van hem inmiddels gesneuveld. Volgens Ahmed el Hadioui van de Haagse stichting Jongeren4you(th) bieden ronselaars de jongeren geld om naar Syrië te gaan, tot tienduizend euro.

PvdA, VVD en CDA vinden dat moet worden gekeken naar het afnemen van het Nederlandse paspoort. CDA en VVD opperen daarbij ook de nationaliteit af te nemen bij jongeren die een dubbele nationaliteit hebben. Minister Frans Timmermans van Buitenlandse Zaken heeft het probleem gisteren in Dublin aangekaart bij zijn Europese collega's, en kreeg daar bijval van de Belgische en Deense minister.

Strafrechtadvocaat André Seebregts, die enkele terreurverdachten bijstaat, vindt het plan symboolwetgeving. "Inhouden van een paspoort kan volgens de huidige wet slechts wanneer er een vermoeden bestaat dat die persoon buiten Nederland een bedreiging zal vormen voor de veiligheid van een bevriende mogendheid. Maar is Assad een bevriende mogendheid? Je kunt iemands bewegingsvrijheid niet zomaar beperken. En het zal niet meevallen om te bewijzen dat iemand naar zo'n gebied wil om te strijden."

De Fietsfabriek Mede-oprichter Yalcin Cihangir begint soortgelijk bedrijf na faillissement

‘Die schuld betaal ik terug’

In 2010 ging De Fietsfabriek onder leiding van Yalcin Cihangir en Dave Deutsch failliet. Mede-eigenaar Yalcin Cihangir is terug met een nieuw fietsbedrijf. Maar een schuld van één miljoen euro staat nog open.

MARLOES DE MOOR

Yalcin Cihangir strijkt langs zijn kaak. "Mijn baard is grijs. Ik ben pas 44, maar werd in drie jaar honderd jaar."

Het verhaal van Cihangir is dat van een gevierd ondernemer, die De Fietsfabriek opzette, gelauwerd werd, maar uiteindelijk ten onder ging en nu weer oprabbelt.

De Fietsfabriek, acht jaar geleden opgezet, groeide snel uit tot een fenomeen. BN'ers als Paul de Leeuw, Beertje van Beers, Bridget Maasland en Beau van Erven Dorens zagen wel iets in de stoere rijwielen van De Fietsfabriek. Toen zij ermee door de stad slingerden, sloeg de hype over op de rest van Nederland.

Al snel had de bakfiets zijn imago van log en ouderwets vervoermiddel ingeruild voor dat van een hip en sexy rijwiel. Yalcin Cihangir en Dave Deutsch breidden uit met vestigingen door heel Nederland, in Berlijn, Tokyo en Chicago. Yalcin Cihangir belichaamde de multiculturele droom van menig welzijnswerker en politicus: een eenvoudige, Turkse jongen, analfabeet en begonnen als afwasser, bereikt de top met een Oerhollandse bakfiets.

Frans Bromet wijdde zelfs een documentaire aan zijn avonturen. "Straatjongens waren we. We begonnen als fietsmakers," zegt Cihangir.

Het succes zat hem niet alleen in die modieuze fietsen, maar ook in de charme van deze sprookjesachtige Turk die zijn klanten, als ze druipnat van de flauwe miezerregen binnestappen, kon verrassen met dichtelijke frases over vossen in de woestijn en cruijffaanse wijsheden als 'elke pech biedt een nieuwe weg'.

Maar in 2010 ging helemaal mis. De Fietsfabriek was te snel gegroeid. Cihangir en zijn compagnon Dave Deutsch konden de bestellingen en de administratie niet meer aan. De fa-

Yalcin Cihangir: 'We begonnen als fietsmakers.'

FOTO DINGENA MOL

briek die Cihangir in zijn geboortedorp in Anatolië had laten bouwen, drukte zwaar op de begroting. Schul-

‘Arm zijn vind ik niet erg. Ik heb mijn lichaam en ik adem, dat is genoeg’

den liepen op en Cihangir en Deutsch wisten zich geen raad meer. Het faillissement van De Fietsfabriek was onvermijdelijk.

Met adviesbureau The Brown Paper

Company maakte Cihangir een doorstart. Maar al gauw bleek dat de werkwijze van de emotionele, creatieve Cihangir niet strookte met de cijfermatige, zakelijke aanpak van The Brown Paper Company. "Ik ben warm, maar dat was een koude business," zegt Cihangir erover.

Gedesillusioneerde keerde hij terug naar Turkije. "Ik ging weg zonder een cent. Arm zijn vind ik niet erg. Ik heb mijn lichaam en ik adem, dat is genoeg."

Cihangir probeerde het opnieuw in Antalya en Ankara en opende twee fietswinkels. Nadat The Brown Pa-

per Company in 2011 had besloten geen fietsen meer van de fabriek af te nemen, ging het snel bergafwaarts. "We moesten de winkels sluiten en onze werkzaamheden in Turkije afbouwen."

Cihangir en zijn vriendin Betül Tozum keerden met hun dochtertje van tien maanden terug naar Amsterdam, waar Tozum haar huurwoning had aangehouden. Cihangir gebaart naar zijn kind: "Na de bakfiets is zij het laatste product dat ik heb gemaakt."

In Nederland staat nog meer dan een miljoen euro aan schulden open. Cihangir en Deutsch hadden een vennootschap onder firma en zijn hoofdelijk aansprakelijk. Dat betekent dat schuldeisers meteen zullen aankloppen zodra hij met een nieuw bedrijf begint.

"Dave Deutsch heeft ervoor gekozen in de schuldsanering te gaan en is daar nu bijna mee klaar. Yalcin wilde

‘Er zijn misschien tien mensen die mij haten, de rest houdt van mij’

het niet. Daar is hij te trots voor," legt Tozum uit.

"Die miljoen betaal ik terug. Ik weet nog niet hoe, maar ik doe het," beweert Cihangir.

Oud-franchisers en schuldeisers hebben er weinig vertrouwen in dat Cihangir het geld inderdaad terugbetaalt. Van het glanzende succesverhaal is wat hen betreft weinig over. Oud-franchiser Suzanne Hansen bewaart geen warme herinneringen aan De Fietsfabriek. Na vijf maanden stapte zij er alweer uit. Een deel van haar goodwillbedrag kreeg ze niet meer terug. De Duitse ontwerper Michael Kemper ontving zijn royalty's niet. Ook een Duitse franchiser heeft nog een flinke vordering openstaan. Sommige schuldeisers krimpen ineen als ze alleen zijn naam al horen: "Met hem wil ik nooit meer iets te maken hebben."

Cihangir trekt er zijn schouders over op: "Er zijn misschien tien mensen die mij haten, maar verder houdt iedereen van mij."

Ondanks de hoge schuld start hij deze maand met een nieuw fietsbedrijf aan de Ruysdaelkade: Fietsfaber. Op naam van iemand anders, want zelf mag hij niet ondernemen, zolang zijn schuld niet is afgelost.

Het PAROOL

Tentoonstelling

€3,50 KORTING

Onze Koningin, de fototentoonstelling in de Beurs van Berlage
Een eerbetoon in foto's en dé kans voor alle Nederlanders om hun persoonlijke herinneringen aan Beatrix opnieuw te beleven. Alle gedenkwaardige momenten uit het leven van Beatrix worden getoond.

Beurs van Berlage, Damrak, Amsterdam
Vanaf heden t/m 26 mei 2013 - dagelijks van 10 tot 18 uur
Entree: € 8,50 - Speciaal voor Paroollezers: € 5,-
www.onzekoningin.nl

Speciaal voor Het Parool-lezers:
Voor maar € 5,- naar Onze Koningin, de fototentoonstelling in de Beurs van Berlage
Maximaal 4 personen per bon

Speciaal voor Het Parool-lezers:
2e persoon een gratis kopje koffie in Café Royal in de tentoonstelling
(max. 2 gratis kopjes koffie/thee per bon)

BON 1

BON 2